

Paberki Notes of interest

SKOBEC *Accipiter nisus*

Saj ni mogoče! Pa je! Ujeti skobca z golo roko namreč! Ta enkratni pripetljaj se mi je zgodil 2. 10. 1991, doma na vrtu. Bilo je popoldne, ko sem se zadrževal zunaj. Nenadoma z vrta zaslišim nekakšne šume. Stopim pogledat, kaj bi to bilo, ko opazim skobca, samico, ki sedi na tleh ob ograji. Opazim, da ima ob sebi neko rjavo stvar. Stopim še nekoliko bliže, da bi videl, kaj ima. Tako sem se ji približal že na dva metra, ko me še vedno ni opazila. Verjetno ji je bil pomembnejši domači vrabec *Passer domesticus*, kot sem tedaj lahko videl, ki se je še vedno boril za življenje. Tako mi pravzaprav ni preostalo nič drugega, kot da sem se sklonil in jo prijel! Tudi takrat ni reagirala drugače kot le z gibom glave in pogledom, ki je pravil: »Kaj bi pa ti rad? Kaj se vmešavaš!« Konec koncev je bilo videti vse skupaj verjetno tudi smešno, ko smo se tako »držali«: jaz skobca, skobec pa vrabca. *Milan Vogrin, Hotinja vas 164/a, 62312 Orehova vas*

MLAKARICA *Anas platyrhynchos*

Z nenavadno raco mlakarico sva se na Cerkniškem jezeru srečala prvič 23. 2. 1991 (Osredok), nato pa še 10. 3. 1991 (Dolenje jezero), ko sva si jo lahko pobljže ogledala. Imela je črn kljun, temno rjavo glavo in prsi ter okrasto rumen trup. Po mrzličnem iskanju po priročnikih nama je končno le uspelo ugotoviti, za katero vrsto gre, zraven pa sva še prebrala, da se med mlakaricami redkeje pojavljajo tudi flavistični osebk, ki imajo prevladujoče rumene odtenke perja. Morda tole opazovanje tako ne bi bilo nič posebnega, če ne bi 4. 1. 1992 (Cerkniško polje) spet opazovala enako obarvane race. Verjetno je, da gre za isti osebek, kar bi pomenilo, da sva ga opazovala že drugič med zimovanjem na Cerkniškem jezeru. *Primož Kmecl, Karin Rižner, Riharjeva 28, 61111 Ljubljana*

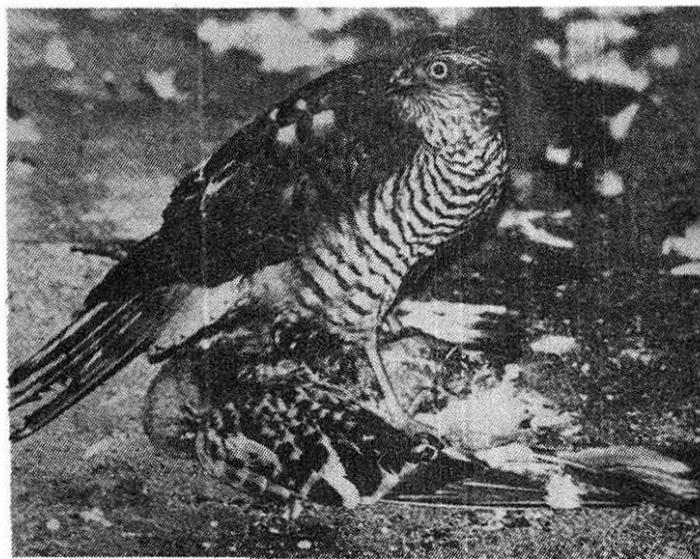
VRTNA PENICA *Sylvia borin*

25. 5. 1991 sem po končanem dopoldanskem lovu in obročkanju ptičev obiskal še sodelavca B. Vidica, ki je ravno tako obročkal ptiče ob Ljubljani pri Črni vasi na Ljubljanskem barju. Pokazal mi je ptiča, ki je bil s kljunom ali jezikom »prit-

rjen« k električni žici in se je občasno pozibaval v rahlem vetru. S pomočjo daljnogleda mi ni uspelo ugotoviti, za katero vrsto gre. Šele s teleskopom sem ugotovil, da gre za mrtvo vrtno penico. Ni pa se mi posrečilo ugotoviti, kako se je ptica zaletela v žico in pri tem tudi obvisela, pritrjena na kljun. *Dare Šere, Langusova 10, 61000 Ljubljana*

SKOBEC *Accipiter nisus*

Ko sva 12. 3. 1992 z B. Marčeto, našim knjižničarjem, stopila iz avtomobila na Slomškovem trgu v Mariboru, da bi se odpravila v Univerzitetno knjižnico na pogovor z ravnateljem, sva doživela še nepričakovano presenečenje. Iz gruče ljudi, ki so takrat bili na Trgu, se je zaslišalo glasno vreščanje; podobno je bilo vreščanju drozgov, ko jih jemljemo iz mreže. Proti nam je priletela samica skobca, v krempljih držeč kosa, ki se je drl na ves glas. Nekaj metrov od naju se je usedla na tla, kjer je kosa stiskala, dokler ni izdihnil, in potem s plenom odletela. Vse skupaj je trajalo dovolj dolgo, da bi lahko vmes kar nekajkrat pritisnil na sprožilec, seveda če bi imel fotoaparatus seboj. In tako blizu... *Peter Trontelj, C. na Laze 27, 61000 Ljubljana*

Krvava večerja

Kar malce hitcockovski je bil videti včerajšnji krvavi prizor na dvorišču stanovanjske stavbe v Gregurčičevi ulici 32 v Mariboru. Zrtev je bil goib, klavec pa nenavaden za naše nižinsko okolje: kragulj.

Sivčjava ujeda -- o njenem napadu na nič hudega slutitega goloba nas je obvestil stanovalc Božo Ipavec -- je morala biti hudo tačna, da se je spustila s pohorskih visav nad mesto. Njen apetit je bil tolikšen, da je ni prestrašilo niti slikanje z bliskavico. Narava je pač kruta in se ravna samo po svojih zakonih. Močnejši prezivi.

Posnetek: Boris Vugrinec